

Trudne zachowania dzieci koniecznością rozwoju osobowości

Trudne zachowania dzieci koniecznością rozwoju osobowości

Zachowania agresywne.

Hamuj agresywne zachowania dziecka poprzez wyjaśnienie mu najpierw, że bicie, gryzienie, rzucanie przedmiotami i dokuczanie są niedopuszczalne. Potem powiedz mu i pokaż jaki rodzaj zachowania powinno przejawiać: całowanie, przytulanie, rozmowa, uśmiech, prośba. Wy tłumacz również dlaczego te zachowania są akceptowane. Upewnij się, że wprowadzasz te zasady w sposób jasny i zrozumiały pokierują one dziecko na drogę do dobrego zachowania, gdy będziesz konsekwentny.

Jeśli zachowania agresywne jest częste podczas codziennej zabawy i przeszkadza innym dzieciom, rodzinie i Tobie poszukaj porady profesjonalistów i wspólnie postarajcie się określić co takie zachowania wywołuje

Zapobieganie problemowi

Nadzoruj dokładnie zabawę swojego dziecka-obszernie jak bawią się Twoje dzieci i w jaki sposób traktują zabawki.

Nie bądź modelem agresywnego zachowania

Nie uderzaj, nie rzucaj przedmiotami gdy jesteś zdenerwowany-pokazujesz maluchowi jak reagować podczas zdenerwowania.

Wyjaśnij dlaczego gryzienie i bicie jest niedopuszczalne

Powiedz jak czuje się ofiara gryzienia i bicia

Rozwiązanie problemu:

- Powiedz dziecku jak można rozładować napięcie. Na przykład prosząc o pomoc, opuścić grupę lub powiedzieć „już się z wami nie bawię”
- Chwal dobre zachowanie: wyjaśnij dziecku co rozumiesz przez dobre zachowanie i dlaczego lubisz gdy się dzieli, oczekuje na swoją kolej, prosi o pomoc itp. Powiedz „Bardzo ładnie, że dzielisz się z innymi” Zawsze konkretnie określaj za co chwalisz. Im więcej mówisz, że podoba Ci się zachowanie dziecka tym częściej będzie chciało się tak zachowywać
- Stosuj nagany-ganienie dziecka pomaga mu zrozumieć dlaczego nie aprobujesz jego zachowania. Np. powiedz stanowczo „Nie bij. „To boli” i zasugerowanie alternatywy dla złego zachowania „Gdy jesteś zdenerwowany po prostu opuść grupę”
- Zapomnij o incydencie

Kłamanie

W świecie dzieci wyobraźnia i rzeczywistość stale się mieszają. Co więc zrobić. Musisz zrozumieć istotę kłamstwa i nauczyć dziecko korzyści z mówienia prawdy.

Zapobieganie problemowi

Wprowadź zasadę mówienia prawdy-chwal dziecko gdy wiesz, że mówi prawdę, niezależnie czy dotyczy ona czegoś dobrego czy złego. Pomoże to zrozumieć maluchowi różnicę między prawdą a kłamstwem

Mów prawdę-gdy dziecko chce zjeść ciastko przed obiadem nie mów mu „nie mamy ciastek” ono wie gdzie są. Powiedz „Nie chcę byś jadł ciastka przed obiadem” Poprzez mijanie się z prawdą dajesz dziecku do zrozumienia, że można kłamać jeśli chce się uniknąć nieprzyjemnej sytuacji. Powiedz „Wiem, że masz ochotę na ciastko, ale będziesz mógł wybrać jedno dopiero po obiedzie”

Naucz rozpoznawać przyczyny kłamstwa- najbardziej popularne jest mijanie się z prawdą aby uniknąć kary (nie zjadłem ostatniego ciastka), kolejny motyw to staranie się uniknąć zrobienia czegoś na co nie ma się ochoty (umyłam ręce przed śniadaniem-gdy się ich nie umyło). Następny

motyw to próba wywarcia wrażenia na rozmówcy (A ja mam trzy konie i jeżdżę na nich każdego dnia)

Zrozum powody kłamstwa i powiedz „Rozumiem, że nie chcesz być ukarany, ale jestem jeszcze bardziej rozczarowana, że wybrałeś kłamstwo zamiast powiedzieć prawdę. Zawsze możesz mi mówić prawdę wtedy razem zaradzimy problemowi”

Szukaj przykładów prawdomówności-znajdź ludzi lub wydarzenia które będą dobrym przykładem prawdomówności

Rozwiązanie problemu

- Wy tłumacz dziecku, że kłamstwo rani uczucia-„Przykro mi, że nie powiedziałeś mi prawdy. Smutno mi, że nie mogę ci wierzyć. Musimy popracować nad mówieniem prawdy, bym mogła znowu wierzyć temu co mówisz”
- Wyjaśnij różnicę między mówieniem prawdy a kłamstwem-„Wiem, że chcesz by kolega cię lubił ale mówienie mu, że masz 10 wozów strażackich nie jest prawdą. Prawdą jest, że masz w domu jeden wóz strażacki i bardzo lubisz się nim bawić”
- Pomóż dziecku zaakceptować odpowiedzialność-sprawdź czy mówi prawdę i jeśli odkryjesz, że nie posprzątał w pokoju chociaż powiedział, że to zrobił powiedz „Przykro, że mnie nie posłuchałeś Teraz czas na sprzątnięcie zabawek Ty sprzątasz aa ja popatrzę”
- Ćwiczcie mówienie prawdy np Każ dziecku powtórzyć „Tak mam wyłączyć telewizor gdy skończy się bajka”
- Razem z dzieckiem wymyślajcie historyjki, gdy maluch powie coś o czym wiesz, że nie jest prawdziwe powiedz „To bardzo interesująca wymyślona historia, ale teraz powiedz mi co się naprawdę wydarzyło”

Niesłuchanie się

Dzieci lubią sprawdzać, czy rodzice rzeczywiście stosują zapowiedziane kary, czy da się naciągnąć niektóre zasady i do jakiego stopnia należy słuchać poleceń rodziców. Udowodnij maluchowi, że stosujesz się do ustalonych zasad, by wiedziało czego może oczekiwać od dorosłych. Kreowanie i wprowadzanie zasad może się wydać dziecku forma tortury, ale pomimo protestów będzie się ono czuło bezpieczniej znając granice i zasady które kierują nim na drodze ku dorosłości.

Zapobieganie problemowi

Sprawdź do ilu poleceń wydanych jednocześnie może zastosować się dziecko

Twój maluch jest w stanie zapamiętać jedynie kilka poleceń jednocześnie-w zależności od stopnia rozwoju. Powiedz „Podnieś książkę, połóż ją na stole i usiądź przy mnie” Jeśli wykona wszystko w odpowiedniej kolejności, będziesz wiedzieć, że dziecko jest w stanie zapamiętać trzy polecenia. Poznaj limit swojego malucha.

Pozwól dziecku robić jak najwięcej rzeczy samemu

Gdy zgodzisz się na to wykształcisz u dziecka zdolność podejmowania decyzji i podniesiesz jego wiarę siebie. Jeżeli dziecko czuje, że posiada kontrolę nad swoim życiem nie będzie wykonywało poleceń innych.

Unikaj niepotrzebnych zasad

Daj dużo kontrolowanej swobody, by wykształcił swoją samodzielność.

Rozwiązanie problemu:

- Dawaj proste zrozumiałe polecenia-powiedz„Pozbieraj zabawki i włóż je do pudełka” nie krytykuj postępowania dziecka „Dlaczego ty nigdy mnie pamiętasz by posprzątać zabawki”
- Chwal prawidłowe wykonanie Twoich poleceń możesz również powiedzieć, że doceniasz wysiłek dziecka „Dziękuję ci, że zrobiłaś to o co cię prosiłam”
- Stosuj metodę odliczania- wprowadź zasadę, że Twoje dziecko musi zacząć wykonywać dane polecenie na wypowiedzenie przez ciebie w odliczaniu słowa pięć, aby łatwiej mogło się przyzwyczaić do konieczności przerwania zabawy i wykonania Twojej prośby.
- Chwal dziecko za zabranie się do wykonania danego polecenia-„Bardzo ładnie zabrałaś się do zbierania zabawek”
- Stosuj „zasadę babci”- dzieci chętniej będą wykonywać polecenia jeśli da im się do zrozumienia, że gdy skończą będą mogły zająć się tym na co mają ochotę „gdy pozbierasz książki możesz włączyć telewizor”
- Ćwiczcie wykonywanie poleceń-„Przykro mi, że nie chcesz wykonywać moich poleceń. Musimy nad tym popracować

Niechęć dzielenia się

Moje to słowo techniczne na przypomnienie wszystkim o swoich prawach terytorialnych. Nie zniknie jeżeli dziecko nie jest odpowiednio rozwinięte (3-4 rok życia) Postaraj się położyć podwaliny spokoju poprzez nieustanne uczenie zasad kompromisów panujących w waszym środowisku. Wprowadź zasadę dzielenia się w domu (nawet jabłkiem dzielcie na tyle ile was jest)

Zapobieganie problemowi

Upewnij się, że niektóre zabawki należą wyłącznie do twojego dziecka. Zanim dziecko potrafi bez żalu rozstać się ze słowem „moje” musimy mu dać szansę posiadania czegoś. Schowaj ulubione zabawki i inne przedmioty malucha, gdy jego koledzy przychodzą z wizytą

Pokaż dziecku jak Ty i Twoi znajomi dzielicie się- Dziecko musi wiedzieć, że nie jest jedyną osobą na świecie zmuszona do dzielenia się z innymi. W czasie neutralnym (tzn. gdy dziecko nie jest właśnie postawione przed problemem) powiedz „ Asia pożyczyła mi dzisiaj swoją książkę kucharską” „Karol pożyczył naszą kosiarkę”

Pokaż dziecku ile znaczy dzielenie się i jak bardzo je lubisz „ Podoba mi się jak potrafisz się dzielić dając koledze pobawić się swoją nową zabawką”

Ustanów zasady dzielenia się – powiedz dziecku „Jeśli odłożysz jakąś zabawkę oznacza to, że ktoś inny może się nią pobawić. Jeśli trzymasz ją w ręce oznacza to, że dalej się nią bawisz”

Zrozum, że dziecku łatwiej dzielić się w domu kolegi.

Pamiętaj, że dzielenie się jest zależne od stopnia rozwoju- nie znaczy to, że nie powinieneś przestrzegać podwyższysz zaleceń.

Rozwiązanie problemu

- Nadzoruj zabawę jedno i dwulatków- nie potrafią same rozwiązywać konfliktów
- Nastaw stoper – wyznacz czas na zabawę daną zabawką, gdy czas się skończy drugie dziecko korzysta z zabawki. Stosuj zasadę stopera aż dzieciom znudzi się zabawa tą samą zabawką
- Zastosuj zasadę czasu zastanowienia w przypadku zabawek „ Ta zabawka jest przyczyną waszych kłótni musi teraz iść do czasu zastanowienia się. Jeśli dzieci nadal się o nią kłócą ponawiaj metodę aż do momentu gdy dzieci zrozumieją, że niechęć do dzielenia się nią oznacza, że nikt nie będzie się nią bawił.

Nadużywanie słowa „NIE”

Nie jest najczęściej używanym słowem przez małe dzieci. Dlaczego, bo jest to także słowo używane bardzo często przez ich rodziców. Maluchy znane są z tego, że notorycznie wchodzą w miejsca niedozwolone, natomiast ich opiekunowie słyną z fraz takich jak: „nie dotykaj tego, nie otwieraj, nie rób tego, nie odkręcaj kranu...” Najlepszym sposobem na zmniejszenie ilości „Nie” w wypowiedziach twojego dziecka jest minimalizacja okazji jego użycia.

Zapobieganie problemowi:

Poznaj osobowość Twojego dziecka, wtedy będziesz wiedział kiedy jego „nie” oznacza nie, a kiedy zupełnie coś innego.

Pomyśl zanim sam powiesz „nie”- unikaj mówienia nie jeśli naprawdę nie ma znaczenia czy zrobi coś czy nie

Zminimalizuj ilość pytań wymagających odpowiedzi tak lub nie-zapytaj np. „Ile soku dziecko chce” a nie „Czy ma ochotę na sok”

Zamień słowo „Nie „ na coś innego –stop, koniec.

Zmieniaj zachowanie dziecka.

Rozwiązywanie problemu:

- Ignoruj gdy dziecko mówi nie np. stawiasz przed nim sok a ono mówi, że nie chce soku, jeśli naprawdę tak będzie to go nie wypije.
- Przykładaj więcej uwagi gdy dziecko mówi „tak”, a nie „NIE”.- Maluch łatwiej uczy się przytakiwać jeśli widzi uśmiech na twarzy rodzica. Odpowiadaj pozytywnie np mówiąc „Jak miło, że powiedziałaś „tak”. Albo „Bardzo się cieszę, że powiedziałaś „tak” gdy ciocia zadała ci pytanie
- Naucz dziecko jak mówić „tak”- Powiedz maluchowi, że chcesz by powiedział tak. Gdy to zrobi pochwal je. Potem powiedz „Poproszę cię teraz, abys coś dla mnie zrobił i chcę byś powiedział „tak” zanim policzę do pięciu. Ćwiczcie w ten sposób pięć razy dziennie przez pięć dni, a masz szansę, że twoje dziecko chętniej będzie ci przytakiwać

- Pozwól dziecku mówić „NIE”- i powiedz „Wiem, że nie chcesz pozbierać kredek, ale jeśli zrobisz to o co proszę, będziesz mogła zająć się tym na co masz ochotę”. Pozwoli to dziecku zrozumieć, że słyszysz co mówi i bierzesz pod uwagę jego uczucia-lecz wciąż jesteś szefem.
- Nie zachęcaj dziecka do używania słowa „NIE” -kierując na nie wówczas nadmierną uwagę, nie reaguj śmiechem na negatywną odpowiedź dziecka

Zabawa udawaną bronią

Maluchy które widzą, że bohater kreskówki przy użyciu broni dostaje to czego chce, będą bardziej skłonne do naśladowania takiego postępowania. Jeśli rodzice pokazują maluchowi jak rozwiązać problemy bez uciekania się do przemocy i chwają swe pociechy gdy te znajdują pokojowe rozwiązanie konfliktu pokazują im, jak zachowywać się nieagresywnie. Gdy maluch udaje, że frytki to pistolet, nie panikuj ale nie ignoruj sprawy. Naucz dziecko, że nawet udawanie, że krzywdzi się kogoś fizycznie może zranić jego uczucia.

Zapobieganie problemowi:

Uczyń troskę zasadą domową. Powiedz „Zasada jest taka, że traktujemy ludzi z szacunkiem, uprzejmie, by pokazać, że nam na nich zależy. Celowanie pistoletem, nawet zabawką, jest wbrew tej zasadzie, gdyż rani ich uczucia i sprawia, że się boją”

Pomyśl zanim powiesz Stosuj słownictwo i ton głosu, który chcesz by twoje dziecko naśladowało. Gdy maluch złamie zasadę odwołaj się do swoich uczuć i przypomnij ją ponownie „Przykro mi, że złamałeś zasadę zabawy udawaną bronią. Zasada brzmi: traktujemy ludzi w sposób miły i nigdy nie krzywdzimy ani nie udajemy, że chcemy kogoś skrzywdzić”

Dawaj przykład życzliwości jesteś pierwszym i najważniejszym przykładem dla swojego dziecka. Gdy przytulasz, słuchasz, szanujesz, przepraszasz swoje dziecko nauczy się ono podobnego zachowania

Naucz się hamować złość To co powoduje ataki złości u dzieci, jest również odpowiedzialne za zdenerwowanie u dorosłych: gniew na coś nad czym nie panują. Poprzez pozostawianie spokojnym dajesz dziecku wspaniały przykład, jak zachować samokontrolę gdy rzeczy nie dzieją się po twojej myśli

Rozwiązanie problemu

- Ucz empatii
- Zachęcaj do wspólnej zabawy-chwal dziecko gdy bawi się spokojnie zgodnie z innymi
- Nie pozwalaj na oglądanie pełnych przemocy programów w telewizji i granie w takie gry komputerowe-nadzoruj co ogląda. Ty nadzorujesz używanie pilota w twoim domu
- Gdy dziecko ogląda telewizję w domu powinienesz mu towarzyszyć
- Pokaż dziecku jak naprawić swoje zachowanie powiedz: „Pistolety robią ludziom krzywdę. Zasada jest taka, że traktujemy ludzi z uprzejmością. Trzeba kochać ludzi. Powiedz Markowi, że jest ci przykro, bo celowałeś do niego z pistoletu.” Gdy dziecko spełni twoje polecenie, powiedz: „Dziękuję ci, że jesteś taki przyjacielski wobec Marka. Podoba mi się, w haki sposób pokazujesz, że się o niego troszczysz”
- Naucz dziecko chodzenia na kompromis: powiedz „Zastanówmy się w jaki sposób możesz zareagować gdy kolega zabiera ci twoją ulubioną zabawkę...(nastawić stoper i bawić się dopóki nie skończy się czas) Podkreśl, że zabawka wróci do dziecka

Niegrzeczne odpowiadanie

Sarkazm, zuchwałe riposty, niemiłe uwagi płynące z ust przedszkolaka boleśnie uświadamiają nam zdolność naszego dziecka do naśladowania i kontrolowania tymi odpowiedziami otoczenia. Tak jak każdej innej formy języka, niegrzecznego odpowiadania można nauczyć się jedynie przez wystawienie na nie

Zapobieganie problemowi

Mów do dziecka w taki sposób, w jaki chcesz by zwracało się do ciebie

Oceń co powoduje niegrzeczne odzywanie się

Kontroluj kolegów media i to co sam mówisz

Rozwiązanie problemu

- Pozwól słowu znudzić się. Nastaw stoper i niech tak długo powtarza niedozwolone słowo, aż stoper zadzwoni

- Ignoruj niegrzeczne odzywki-udawanie, że nic się nie wydarzyło odbiera maluchowi kontrolę nad tobą. Zabawa nie jest już tak wspaniała jeśli nie wywołuje spodziewanej reakcji
- Chwal ładne mówienie

Wymuszanie własnego zdania

Cierpliwość nie musi być cechą wrodzoną, małe dzieci trzeba nauczyć dopiero czekania na przyjemność, a to trudna sztuka. Jesteś bardziej doświadczony i lepiej wiesz co dla przedszkolaka jest najlepsze, zatem masz prawo kontrolować kiedy dziecko może zrobić to na co ma ochotę a kiedy nie. Pokaż maluchowi w jaki sposób cierpliwość opłaca się w twoim życiu. Twoje dziecko dopiero odkrywa, że świat nie będzie się kręcił wokół jego zachcianek

Zapobieganie problemowi

Dostarcz dziecku mnóstwa zajęć, z których będzie mogło wybierać Ustal warunki, które muszą zostać spełnione zanim twoje dziecko będzie mogło zrobić to na co ma ochotę. Powiedz „Gdy pobawisz się klockami pięć minut, pójdziemy do babci

Rozwiązywanie problemu

- Ucz dziecko cierpliwości. Nagradzaj dziecko za najmniejszy przejaw cierpliwości mówiąc jak bardzo się cieszysz, że umie czekać. Powiedz „jesteś bardzo cierpliwy gdy czekasz aż skończę myć zlew i naleję ci picie”
- Pozostań jak najbardziej spokojny. Gdy maluch obserwuje twój spokój, szybciej nauczy się, że żądania nie zaspokajają jego zachcianek
- Stosuj zasadę babci Gdy maluch krzyczy „ Ja chcę do parku” powiedz „ Gdy poukładasz książki z powrotem na półkę, wtedy pójdziemy do parku”
- Unikaj mówienia „nie” Gdy to możliwe wyjaśniaj dziecku w jaki sposób jego zachcianka może być spełniona. Unikaj dawania do zrozumienia, że marzenia dziecka nigdy się nie spełnią. Gdy musisz odmówić postaraj się znaleźć jakąś alternatywę
- Nie wymagaj od dziecka by zrobiło coś natychmiast
- Nie nagradzaj niecierpliwości-nie poddawaj się zachciankom za każdym razem choć możesz mieć na to ochotę by uniknąć napadu złości, każdorazowa kapitulacja tylko wzmoże niecierpliwość
- Upewnij się, że dziecko wie, że to nie jego żądania powodują, że coś dzieje się po jego myśli-choć dziecko marudzi i krzyczy przez cały czas oczekiwania musi wiedzieć, że np. wychodzicie ze sklepu nie dlatego, że dziecko tak chce tylko dlatego , że skończyliście zakupy